Rozsudek Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 14.03.1967, sp. zn. 3 Tz 51/66, ECLI:CZ:NS:1967:3.TZ.51.1966.1

Číslo: 53/1967

Právní věta: Aby soud mohl projednat provinění nebo přestupek uvedené v § 1 zák. č. 58/1965 Sb., nestačí jen zjistit, že jsou splněny podmínky recidivy ve smyslu § 1 písm. a) cit. zák. Soud musí též zjistit, jakým způsobem stíhaná osoba dosud žila, jaký je její vztah k práci, její morální i ostatní osobní vlastnosti apod. Tyto zjištěné skutečnosti pak musí zhodnotit z hlediska výchovných možností orgánu, který by byl jinak věcně příslušný k rozhodnutí o provinění nebo přestupku a posoudit, zda by postih před tímto orgánem mohl vést k nápravě stíhané osoby. Teprve dojde-li soud k závěru, že by od takového postihu nebylo možno očekávat nápravu stíhané osoby, je příslušný k projednání provinění nebo přestupku, uvedených v ustanovení § 1 zák. č. 58/1965 Sb.

Soud: Nejvyšší soud ČSSR

Datum rozhodnutí: 14.03.1967

Spisová značka: 3 Tz 51/66

Číslo rozhodnutí: 53

Číslo sešitu: 9

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Provinění

Předpisy: 58/1965 Sb. § 1

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 53/1967 sb. rozh.

Aby soud mohl projednat provinění nebo přestupek uvedené v § 1 zák. č. 58/1965 Sb., nestačí jen zjistit, že jsou splněny podmínky recidivy ve smyslu § 1 písm. a) cit. zák. Soud musí též zjistit, jakým způsobem stíhaná osoba dosud žila, jaký je její vztah k práci, její morální i ostatní osobní vlastnosti apod. Tyto zjištěné skutečnosti pak musí zhodnotit z hlediska výchovných možností orgánu, který by byl jinak věcně příslušný k rozhodnutí o provinění nebo přestupku a posoudit, zda by postih před tímto orgánem mohl vést k nápravě stíhané osoby. Teprve dojde-li soud k závěru, že by od takového postihu nebylo možno očekávat nápravu stíhané osoby, je příslušný k projednání provinění nebo přestupku, uvedených v ustanovení § 1 zák. č. 58/1965 Sb.

(Rozsudek Nejvyššího soudu ze 14. 3. 1967 – 3 Tz 51/66.)

Pravomocným rozsudkem okresního soudu v P. ze dne 8. 2. 1965 sp. zn. 1 T 186/65 byl A uznán

vinným proviněním proti socialistickému soužití podle § 19 zák. č. 38/1961 Sb. a byl mu uložen nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 3 měsíců.

Ke stížnosti pro porušení zákona podané předsedou Nejvyššího soudu zrušil Nejvyšší soud napadený rozsudek okresního soudu.

Z odůvodnění:

Provinění spočívalo podle zjištění soudu prvního stupně v tom, že A ve večerních hodinách 19. listopadu 1965 v P. pod vlivem alkoholu hodil do řeky lavičku, která patřila Technické službě města P. Tohoto činu se dopustil, ačkoliv byl rozsudkem okresního soudu v P. z 2. listopadu 1964 sp. zn. 3 T 155/64 odsouzen pro trestný čin výtržnictví podle § 202 odst. 1 tr. zák., tedy pro trestný čin obdobné povahy.

Po skutkové stránce je čin A prokázán jednak jeho doznáním, jednak shodnou výpovědí svědka K. V tomto směru proto nelze okresnímu soudu vytknout pochybení.

Provinění nebo přestupek, uvedené v § 1 zák. č. 58/1965 Sb. projedná však okresní soud jen za předpokladu, že jsou splněny zvláštní podmínky recidivy, uvedené pod písm. a) tohoto ustanovení a současně, že celkové zhodnocení způsobu dosavadního života provinilé osoby ukazuje, že od postihu před místním lidovým soudem nebo národním výborem nelze očekávat nápravu této osoby (písm. b) cit. ustanovení). Okresní soud neučinil zjištění, která by dostatečně odůvodňovala projednání věci před soudem z hlediska § 1 písm. b) zák. č. 58/1965 Sb., nýbrž konkrétní zjištění okolností, uvedených v tomto ustanovení, nahradil jen odvoláním na to, že skutek je nutno projednat před soudem, protože A byl v roce 1964 odsouzen pro trestný čin výtržnictví podle § 202 tr. zák. Takový závěr je nesprávný, protože redukuje podmínky projednání provinění nebo přestupku před soudem jenom na okolnosti předchozího odsouzení, uvedené v § 1 písm. a) zák. č. 58/1965 Sb.

K tomu, aby soud mohl projednat provinění nebo přestupek uvedené v § 1 zák. č. 58/1965 Sb., nestačí jenom zjistit, že jsou splněny podmínky recidivy ve smyslu § 1 písm. a) cit. zák., nýbrž je nutné, aby soud též zjistil, jakým způsobem života stíhaná osoba dosud žila, jaký je její vztah k práci, její morální i ostatní osobní vlastnosti apod. Tyto zjištěné skutečnosti pak musí soud zhodnotit z hlediska výchovných možností orgánu, který by byl jinak věcně příslušný o provinění nebo o přestupku rozhodovat a posoudit, zda by postih před tímto orgánem mohl vést k nápravě stíhané osoby. Teprve dojde-li soud k závěru, že by od takového postihu nebylo možno očekávat nápravu stíhané osoby, je příslušný k projednání provinění nebo přestupku uvedeného v § 1 zák. č. 58/1965 Sb.

Okresní soud tím, že považoval podmínky své věcné příslušnosti za splněné jenom skutečností, že stíhaná osoba byla v roce 1964 odsouzena pro trestný čin výtržnictví podle § 202 odst. 1 tr. zák., porušil zákon v ustanovení § 1 písm. b) zák. č. 58/1965 Sb.